

svarssagens Omraade, og jeg havde nær sagt ogsaa paa alle andre, ogsaa sociale Omraader, blive Ufred og Krig her paa Rigsdagen. Det kan det ærede Medlem være overbevist om, saa af den Grund skal han ikke være ked af, at vi bevare vor Overbevisning.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) udtalte sig i Gaar nærmest i Overensstemmelse med min Anskuelse om, hvorledes vort Forsvar her i Landet bør ordnes, men han kom til den Slutning, at Bestemmelsen om Nedlæggelsen af Københavns Landbefæstning var ikke saa farlig; han betragtede den nærmest som en Indrømmelse paa Papiret, og derfor kunde han gaa med til den. Det er blevet stærkt imødegaaet fra anden Side, og jeg maa sige, at jeg heller ikke tager mig Sagen saa let. Hvis jeg troede, at det kun var en Indrømmelse paa Papiret, vilde jeg for at opnaa de andre Goder ogsaa kunne stemme derfor. Men det kan jeg ikke erkende. Jeg tror, der er en Fare derved. Det er et Vaaben, vi give Modstanderne i Hænde, som de nok skulle vide at bruge, og det er en meget betænkelig Sag at statuere, at Befæstningen skal nedlægges, naar man efter sin Overbevisning mener, at den ikke bør nedlægges. Stærkere Indtryk gjorde det paa mig, hvad det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) udtalte, at hvis man til den Tid havde et radikal-socialistisk Regimente, var det saamænd ligegyldigt, om man bestemte det ene eller det andet, og havde vi ikke det, vilde Befæstningen ikke blive nedlagt alligevel. Det er der selvfølgelig noget i. I det hele taget fandt jeg, at det ærede Medlems Tale var ganske fortræffelig — det bliver ikke anerkendt fra alle Sider; den ærede Minister var jo ikke tilfreds med hans Udtalelser. Kun er jeg ikke fuldt ud enig med ham i hans Betragtning, at vi ikke risikere noget ved at dekretere nu, at Befæstningen skal nedlægges.

Jeg ønskede at henvende et Par Ord til Regeringens Chef, som imidlertid ikke er til Stede, saa vidt jeg kan se. Jeg vil da kun udtale, at jeg tror, Regeringens Chef er gaaet til sin Stilling med den alvorlige Hensigt at gøre sit til, at vi komme til et Resultat. Vanskelighederne ere store, og det er jo usikkert, hvorledes det vil gaa. Han staar svagt, fordi der er saa mange uløselige Spørgsmaal der, og han staar svagt, fordi hans Regering ikke er helt enig. Da den forrige Regeringschef og Forsvarsminister (Neergaard) i Februar holdt sin store Tale, gik der et Fortrøst-

ningens og Frejdighedens Pust over hele Landet: nu havde man faaet Manden, der vilde sætte sin Eksistens ind paa at gennemføre noget, som Landet kunde være tjent med. Desværre, det varede jo ikke saa længe. Da den samme Regeringschef nogle Maaneder efter beholdt et Medlem indenfor sin Regering, som gik stik imod det, som Regeringens Chef havde gjort til et Kabinetsspørgsmaal, da tabte man Troen og Tilliden. Han gik fra Styrke til Svaghed. Jeg vil nu ønske, at den nuværende Regeringschef maa gaa fra Svaghed til Styrke, at det maa lykkes ham ved at tage fat med fast Haand at løse Vanskelighederne. Saa vil han, hvis politiske Navn har været saa stærkt omstridt i sin Tid, komme til at staa med et smukt politisk Navn i den danske Historie.

Jeg skal saa til Slutning kun sige et Par Ord om Lovforslaget om Forhøjelse af Indkomstskatten. Jeg agter ikke at rejse Indvendinger mod det; men jeg kan ikke sige andet end, at jeg finder det uheldigt, udemokratisk, at man ikke henvender sig til hele Folket om at give Bidrag til, at vort Forsvar kommer i Orden. Nu, da man er i Færd med at rejse Christiansborg Slot, finder man det saa naturligt og rigtigt, at man henvender sig til den mindste Mand i Kongeriget gennem Sogneraadene for at bede ham bringe Sten til Bygningen; men den Bygning, der nu skal rejses, og hvis Anlæg kan blive afgørende for vort Fædrelands Skæbne, den maa kun en Del af Nationen bringe Sten til og være med til at rejse. Denne Betragtningssmaade er jeg bestemt imod; men da jeg hører til dem, der skulle være med til at bidrage, skal jeg ikke rejse principielle Indvendinger dermod.

Piper: Under den Forhandling, som har fundet Sted i Gaar og i Dag, er der fremkommet forskellige karakteristiske Udtalelser, som jeg har noteret mig, og særlig har jeg lagt Mærke til forskellige Udtalelser af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Han plejer jo at staa som Ordfører for Venstrereformpartiet her i Tinget. Om han end ikke synes at udtale sig med den samme Autoritet paa hele Partiets Vegne denne Gang som sædvanligt, have hans Udtalelser dog saa meget desto større Vægt, som han syntes ikke fuldt ud at kunne give den højtærede Forsvarsminister sin Tilslutning.

Det ærede Medlem udtalte: „Saa vil jeg begynde med at sige, at jeg er enig med den højtærede Konseilspræsident i, at